

Puigdemont valora que els textos de Pairoli resisteixen el pas del temps

El president de la Generalitat participa en l'acte en memòria de l'escriptor de Quart

El president Puigdemont, a primera fila, mentre Quim Curbet inicia les lectures al Teatre Municipal

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va valorar ahir, en el cinquè aniversari de la mort de l'escriptor Miquel Pairoli, que els seus textos «resisteixen el pas del temps» perquè, va argumentar Puigdemont, és un autor que «va cuidar la llengua com

una eina, amb la mateixa estima que tenia per les eines del camp que havia heretat del seu pare».

Una vintena d'escriptors i amics de Pairoli van llegir fragments de la seva obra al Teatre Municipal de Girona en l'acte Sense Pairoli l'alzina persevera 2011-2016, organitzat per la Fundació Valvi, El Punt Avui i Editorial Gavarres, i que va cloure l'exalcalde de Girona.

«Com a alcalde i com a president, m'ha ajudat la manera de Pairoli de mirar el món i tot sovint em pregunto què diria de totes aquestes coses tan intenses que estan passant», va dir Puigdemont, que conserva un record «feliç, irònic i divertit» de l'autor del celebrat dietari Octubre o la novel·la Cera.

Amb la presència de Fina Pairoli, germana de l'escriptor, ahir es va dur a terme el primer d'una sèrie d'acte en record de Pairoli que s'aniran celebrant al llarg del 2016.

A l'acte, presentat per Àngel Madrià, hi va participar l'alcaldesa de Girona, Marta Madrenas, que va definir Pairoli com «un home il·lustrat de Quart, un talent gironí que ha d'ocupar el lloc que li correspon en la literatura catalana».

Joaquim Vidal, president de la Fundació Valvi, va definir l'homenatjat com «una persona molt culte que escoltava més que no pas parlava, i que quan parlava es feia escoltar. Solia dir i escriure lliurement el que pensava».

El Quartet Gerió va posar la banda sonora a un acte que va arrencar amb una projecció videogràfica amb imatges de gent feinejant a l'hort, el discórrer de l'aigua d'un rierol, la descàrrega d'una tempesta o la pela del

suro.

Aquestes imatges van servir d'introducció a l'univers literari de Pairoli, un escriptor que va saber descriure amb una lucidesa i concreció poc comunes la terra, la fauna, la flora, la meteorologia i, és clar, l'home, l'ésser que evoluciona en aquests espais.

En els fragments llegits per una vintena d'amics i coneguts de l'autor va quedar clara aquesta capacitat de concentració de Pairoli en les coses primàries, com quan es refereria al castell de Palol d'Onyar com «un sostre» i «un pam de terra on enterrar els morts», però també es va fer evident el seu punt de vista crític per exemple amb l'especulació immobiliària: «Hem crescut i ens hem multiplicat amb voracitat i desordre», diu en un fragment sobre el far de Sant Sebastià, a Llafranc.

Una «serra de dues mans» va servir d'attrezzo a un acte que va acabar amb el president Puigdemont i Fina Pairoli accionant l'eina, cadascu a un extrem. Una eina molt explícita que Pairoli havia usat com a metàfora de la necessitat de col·laboració entre els homes, i també per exposar la desfeta quan un dels dos falla.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/07/08/puigdemont-valora-que-textos-pairoli/792900.html?utm_source=rss